Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

11. září 2025 *

„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná organizace trhu s vínem – Režim Společenství pro ochranu názvů vín – Nařízení (ES) č. 1493/1999 – Článek 54 – Jakostní vína stanovené pěstitelské oblasti (‚jakostní vína s. o.‘) – Nařízení (ES) č. 479/2008 – Článek 43 odst. 2 a článek 51 – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Článek 118k odst. 2 a článek 118s – Nařízení (EU) č. 1308/2013 – Článek 101 odst. 2 a článek 107 – Ochrana jakostních vín s. o., jež jsou uznány vnitrostátním právem, podle unijního práva – Kolize mezi chráněným názvem vín a starší proslulou ochrannou známkou obsahující slovo totožné s tímto názvem – Údajně klamavé označení – Přechodný režim – Automatické rozšíření ochrany – Úplnost režimu ochrany – Právní jistota“

Ve věci C-341/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Nejvyšší kasační soud, Itálie) ze dne 8. května 2024, došlým Soudnímu dvoru dne 8. května 2024, v řízení

Duca di Salaparuta SpA

proti

Ministero dell’Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste,

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta,

Baglio Gibellina Srl,

Cantina Giacco Soc. coop. agricola,

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola,

za účasti:

Botte di Vino di VH & C. Snc,

Baglio San Vito Srl, v likvidaci,

Romeo Vini di CZ & C. Sas,

* Jednací jazyk: italština.

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení: C. Lycourgos, předseda senátu, S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu-Matei a N. Fenger (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za Duca di Salaparuta SpA: S. de Bosio, R. Vaccarella, G. Vecchione, avvocati, a D. Philippe, avocat,

– za Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta, Baglio Gibellina Srl a Madonna del Piraino Soc. coop. agricola: F. Pacciani a S. Parlatore, avvocati,

– za italskou vládu: G. Palmieri, jako zmocněnkyně, ve spolupráci s: M. Auciello a M. Di Benedetto, avvocati dello Stato,

– za portugalskou vládu: P. Barros da Costa, J. Ramos a A. Ribeiro de Almeida, advogados,

– za Evropskou komisi: L. Di Masi, M. Konstantinidis a F. Thiran, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. dubna 2025,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem (Úř. věst. 1999, L 179, s. 1; Zvl. vyd. 03/26, s. 25), nařízení Rady (ES) č. 479/2008 ze dne 29. dubna 2008 o společné organizaci trhu s vínem, o změně nařízení (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 3/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999 (Úř. věst. 2008, L 148, s. 1), nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. 2007, L 299, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 491/2009 ze dne 25. května 2009 (Úř. věst. 2009, L 154, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1234/2007“), jakož i nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu, kde na straně jedné stojí společnost Duca di Salaparuta SpA a na straně druhé Ministero dell’Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste (ministerstvo zemědělství, potravinové soběstačnosti a lesnictví, Itálie), Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta (Dobrovolné sdružení na ochranu vín DOC Salaparuta, Itálie),

jakož i společnosti Baglio Gibellina Srl, Cantina Giacco Soc. coop. agricola, Madonna del Piraino Soc. coop. agricola, Botte di vino di VH & C. snc, Baglio San Vito Srl, v likvidaci, a Romeo Vini di CZ & C. Sas, jenž se týká návrhu na prohlášení neplatnosti nebo neúčinnosti zápisu chráněného označení původu „Salaparuta“ na unijní úrovni a uznání slova „Salaparuta“ v italském právu jakožto chráněného názvu původu, neboť toto označení a tento název by mohly vyvolávat riziko kolize se staršími proslulými ochrannými známkami zapsanými pro vína, jejichž vlastníkem je společnost Duca di Salaparuta a které obsahují slova totožná s uvedeným označením a názvem.

Právní rámec

Mezinárodní právo

Pařížská úmluva

3 Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví byla podepsána v Paříži dne 20. března 1883, naposledy revidována ve Stockholmu dne 14. července 1967 a pozměněna dne 28. září 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, sv. 828, č. 11851, s. 305, dále jen „Pařížská úmluva“). Všechny členské státy Evropské unie jsou stranami této úmluvy.

4 V článku 10 bis uvedené úmluvy je stanoveno:

„(1) Unijní země jsou povinny zajistit příslušníkům Unie účinnou ochranu proti nekalé soutěži.

(2) Nekalou soutěží je každá soutěžní činnost, která odporuje poctivým zvyklostem v průmyslu nebo v obchodě.

(3) Zejména musí být zakázány:

1. jakékoliv činy, které by mohly jakkoli způsobit záměnu s podnikem, výrobky nebo s průmyslovou nebo obchodní činností soutěžitele;

[…]

3. údaje nebo tvrzení, jejichž užívání při provozu obchodu by bylo s to uvádět veřejnost v omyl o vlastnosti, způsobu výroby, charakteristice, způsobilosti k použití nebo o množství zboží.“

Madridská dohoda

5 V článku 3 bis Madridské dohody o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891, naposledy revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967 (*Recueil des traités des Nations unies*, sv. 828, č. 11848, s. 163, dále jen „Madridská dohoda“), je stanoveno:

„Země, na které se vztahuje [Madridská dohoda], se rovněž zavazují, že zakáží používat při prodeji, vystavování nebo nabízení výrobků všech údajů, které mají charakter publicity a které by byly s to uvést veřejnost v omyl o původu výrobků tím, že by byly uvedeny ve znacích, oznámeních, účtech, listech týkajících se vína, na obchodní korespondenci nebo dokladech nebo jakémkoliv jiném obchodním oznámení.“

Dohoda TRIPS

6 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „Dohoda TRIPS“), která je přílohou 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), byla uzavřena v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80). Smluvními stranami Dohody TRIPS jsou členové WTO, včetně všech členských států Unie, jakož i samotná Unie.

7 V článku 2 této dohody, který spadá do její části I, je v odstavci 1 stanoveno:

„Pokud jde o části II, III a IV této Dohody, budou Členové dodržovat články 1 až 12 a 19 Pařížské úmluvy.“

8 V článku 22 odst. 1, který spadá do části II uvedené dohody, je stanoveno:

„Pro účely této Dohody jsou zeměpisná označení označeními, která určují zboží jako zboží, pocházející z území Člena, nebo oblasti, nebo místa tohoto území, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat v podstatě jeho zeměpisnému původu.“

Unijní právo

Nařízení č. 1493/1999

9 V článku 52 odst. 1 nařízení č. 1493/1999 bylo stanoveno:

„Přidělí-li členský stát název stanovené pěstitelské oblasti jakostnímu vínu s. o., jakož i případně vínu, které je určeno pro zpracování na jakostní víno s. o., pak nesmí toto jméno být použito pro označování vinařských produktů, které nepocházejí z této oblasti nebo jimž nebylo přiděleno toto jméno podle příslušných vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství. […]

[…]“

10 V článku 54 tohoto nařízení bylo stanoveno:

„1. Výrazem ‚jakostní vína stanovené pěstitelské oblasti‘ (zkráceně ‚jakostní vína s. o.‘) se rozumějí vína, která odpovídají ustanovením této hlavy a příslušným vnitrostátním právním předpisům a právním předpisům Společenství.

[…]

4. Členské státy odevzdají [Evropské] [k]omisi seznam jimi uznaných jakostních vín s. o. s uvedením odkazu na vnitrostátní předpisy pro produkci a přípravu každého z těchto jakostních vín s. o.

5. Komise zveřejní tento seznam v *Úředním věstníku Evropských společenství*, řadě C.“

11 V uvedeném nařízení bylo v příloze VII v části F, nadepsané „Známky“, stanoveno:

„[…]

2. Odchylně od bodu 1 prvního pododstavce písm. b) vlastník známky zapsané pro víno nebo hroznový mošt, která je shodná:

– s názvem menší zeměpisné jednotky než stanovené pěstitelské oblasti a používané k označení jakostního vína s. o. nebo

– s názvem zeměpisné jednotky, která je používána k označení stolního vína se zeměpisným označením nebo

– s názvem dovezeného vína se zeměpisným označením,

i když podle bodu 1 prvního pododstavce nemá na tento název právo, může tuto známku dále používat až do 31. prosince 2002, pokud tato známka:

a) byla u příslušného orgánu členského státu zapsána nejpozději 31. prosince 1985 způsobem odpovídajícím tehdy platnému právu a

b) byla skutečně nepřetržitě používána od svého zápisu až do 31. prosince 1986 nebo byla nepřetržitě používána od 1. ledna 1984, pokud byla zapsána před tímto datem.

Dále může vlastník proslulé zapsané známky pro víno nebo hroznový mošt, která obsahuje slova totožná s označením stanovené pěstitelské oblasti nebo menší zeměpisné jednotky než stanovené pěstitelské oblasti, tuto známku dále používat, i když podle bodu 1 prvního pododstavce nemá na tento název právo, pokud tato známka odpovídá totožnosti původního vlastníka nebo osoby, která jí dala název, a za podmínky, že se zápis známky jakostního vína s. o. uskutečnil nejméně 25 let před úředním uznáním daného zeměpisného označení producentským členským státem podle příslušných předpisů Společenství a že známka byla skutečně nepřetržitě používána.

Známky, které splňují podmínky prvního a druhého pododstavce, nemohou být namítány proti užití názvu zeměpisné jednotky k označení jakostního vína s. o. nebo stolního vína.

[…]“

Nařízení č. 479/2008

12 Nařízení č. 1493/1999 bylo zrušeno nařízením č. 479/2008. Podle čl. 129 odst. 2 písm. e) posledně uvedeného nařízení se kapitola IV hlavy III uvedeného nařízení použije ode dne 1. srpna 2009, nestanoví-li nařízení přijaté postupem podle čl. 113 odst. 1 jinak.

13 V bodě 5 odůvodnění nařízení č. 479/2008 bylo uvedeno, že „by se […] měl režim Společenství pro odvětví vína zásadně změnit“.

14 V bodě 36 odůvodnění tohoto nařízení bylo uvedeno:

„Nový postup přezkumu by se z důvodů právní jistoty neměl vztahovat na stávající označení původu a zeměpisná označení ve Společenství. Dotčené členské státy by však měly Komisi poskytnout základní informace a předpisy, podle kterých byla označení uznána na vnitrostátní úrovni, v opačném případě by měla ochranu označení původu a zeměpisného označení ztratit. Rušení stávajících označení původu a zeměpisných označení by mělo být z důvodu právní jistoty omezeno.“

15 V článku 43 uvedeného nařízení, nadepsaném „Důvody zamítnutí ochrany“, bylo v odstavci 2 stanoveno:

„Název nesmí být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity vína.“

16 V článku 46 téhož nařízení bylo stanoveno:

„Komise vytvoří a aktualizuje veřejně přístupný elektronický rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení vín.“

17 V článku 50 nařízení č. 479/2008, nadepsaném „Zrušení ochrany“, bylo stanoveno:

„Postupem podle čl. 113 odst. 2 lze z podnětu Komise nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem rozhodnout o zrušení ochrany označení původu nebo zeměpisného označení, pokud již není zajištěn soulad s příslušnou specifikací výrobku.

[…]“

18 V článku 51 tohoto nařízení, nadepsaném „Stávající chráněné názvy vín“, bylo stanoveno:

„1. Názvy vín chráněné v souladu s články 51 a 54 nařízení (ES) č. 1493/1999 a článkem 28 nařízení [Komise] (ES) č. 753/2002 [ze dne 29. dubna 2002, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 pro popis, označování, obchodní úpravu a ochranu některých vinařských produktů (Úř. věst. 2002, L 118, s. 1; Zvl. vyd. 03/35, s. 455)], jsou automaticky chráněny podle tohoto nařízení. Komise je uvede v rejstříku stanoveném v článku 46 tohoto nařízení.

[…]

4. Článek 50 se nepoužije na stávající chráněné názvy vín uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Do 31. prosince 2014 lze z podnětu Komise postupem podle čl. 113 odst. 2 rozhodnout o zrušení ochrany stávajících chráněných názvů vín uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud nesplňují podmínky stanovené v článku 34.“

19 Nařízení č. 479/2008 bylo zrušeno nařízením Rady (ES) č. 491/2009 ze dne 25. května 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. 2009, L 154, s. 1), čímž bylo s účinkem od 1. srpna 2009 změněno jednotné nařízení o společné organizaci trhů.

20 V článku 3 odst. 1 druhém pododstavci nařízení č. 491/2009 je stanoveno, že odkazy na zrušené nařízení, a sice na nařízení č. 479/2008, se považují za odkazy na nařízení č. 1234/2007 v souladu s příslušnou srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XXII posledně uvedeného nařízení.

Nařízení č. 1234/2007

21 Nařízení č. 1234/2007 tak podle nařízení č. 491/2009 s účinností od 1. srpna 2009 zahrnulo nařízení č. 479/2008.

22 V článku 118k nařízení č. 1234/2007, nadepsaném „Důvody zamítnutí ochrany“, bylo v odstavci 2 stanoveno:

„Název nesmí být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity vína.“

23 V článku 118n tohoto nařízení bylo stanoveno:

„Komise vytvoří a aktualizuje veřejně přístupný elektronický rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení vín.“

24 V článku 118r uvedeného nařízení, nadepsaném „Zrušení ochrany“, bylo stanoveno:

„[…] může Komise […] rozhodnout o zrušení ochrany označení původu nebo zeměpisného označení, pokud již není zajištěn soulad s příslušnou specifikací výrobku.

[…]“

25 V článku 118s uvedeného nařízení, nadepsaném „Stávající chráněné názvy vín“, bylo stanoveno:

„1. Názvy vín chráněné v souladu s články 51 a 54 nařízení [č. 1493/1999] a článkem 28 nařízení [č. 753/2002] jsou automaticky chráněny podle tohoto nařízení. Komise je zapíše do rejstříku uvedeného v článku 118n tohoto nařízení.

[…]

4. Článek 118r se nepoužije na stávající chráněné názvy vín uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Do 31. prosince 2014 může Komise postupem podle čl. 195 odst. 4 z vlastního podnětu rozhodnout o zrušení ochrany stávajících chráněných názvů vín uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud nesplňují podmínky stanovené v článku 118b.“

Nařízení č. 1308/2013

26 Podle čl. 230 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 1308/2013 se nařízení č. 1234/2007 zrušuje s výjimkou jeho ustanovení, která se na základě čl. 230 odst. 1 druhého pododstavce a odstavců 2 a 3 nařízení č. 1308/2013 nadále použijí. Z článku 232 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení vyplývá, že se použije ode dne 1. ledna 2014, aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení v tomto článku 232.

27 V článku 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 je stanoveno:

„Název se nechrání jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity daného vína.“

28 V článku 104 tohoto nařízení je stanoveno:

„Komise vytvoří a aktualizuje veřejně přístupnou elektronickou evidenci chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení vín. […]“

29 V článku 106 uvedeného nařízení je stanoveno:

„Komise může z vlastního podnětu nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo fyzické nebo právnické osoby s legitimním zájmem přijmout prováděcí akty, kterými zruší ochranu označení původu nebo zeměpisného označení, pokud již není zajištěn soulad s příslušnou specifikací výrobku.

[…]“

30 V článku 107 odst. 1 a 3 téhož nařízení je stanoveno:

„1. Názvy vín uvedené v článcích 51 a 54 nařízení [č. 1493/1999] a v článku 28 nařízení [č. 753/2002] jsou automaticky chráněny podle tohoto nařízení. Komise je zapíše do evidence stanovené v článku 104 tohoto nařízení.

[…]

3. Článek 106 se nepoužije na stávající chráněné názvy vín uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Do 31. prosince 2014 může Komise z vlastního podnětu přijmout prováděcí akty, kterými zruší ochranu stávajících chráněných názvů vín uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud nesplňují podmínky stanovené v článku 93.

[…]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

31 Duca di Salaparuta je vinařskou společností se sídlem na Sicílii (Itálie), která je vlastníkem několika národních a unijních ochranných známek, z nichž některé obsahují slovo „Salaparuta“.

32 Dne 13. července 1989 bylo označení „Salaparuta“ zapsáno jako národní ochranná známka (č. 511337). Dne 25. října 2000 bylo toto označení rovněž zapsáno jako ochranná známka Evropské unie, a to jako slovní ochranná známka pro výrobky náležející do třídy 33 (alkoholické nápoje) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957 ve znění změn a doplňků. Tyto ochranné známky byly od uvedeného okamžiku obnovovány.

33 Uvádění vín na trh pod ochrannými známkami Salaparuta nemá žádný vztah k obci Salaparuta (Itálie), která se nachází na Sicílii. Společnost Duca di Salaparuta je totiž usazena mimo tuto obec a použité hrozny z uvedené obce nepocházejí.

34 Decreto „Riconoscimento della denominazione diorigine controllata dei vini ‚Salaparuta‘ e approvazione del relativo disciplinare di produzione (nařízení o „Uznání chráněného názvu původu ‚Salaparuta‘ a schválení příslušné specifikace“) (GURI č. 42 ze dne 20. února 2006) na vnitrostátní úrovni uznalo chráněný název původu „Salaparuta“ (dále jen „DOC ‚Salaparuta‘ “), jehož cílem je označit a chránit řadu vín vyrobených z hroznů pocházejících z vinic nacházejících se na pozemcích v územních hranicích obce Salaparuta.

35 Ochrana těchto vín byla následně rozšířena na unijní úroveň. Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru konkrétně vyplývá, že v souladu s čl. 54 odst. 4 nařízení č. 1493/1999 zveřejnila Komise dne 8. srpna 2009 v *Úředním věstníku Evropských společenství* (Úř. věst. 2009, C 187, s. 1) seznam jakostních vín s. o. obsahující DOC „Salaparuta“ a tento DOC byl zapsán s účinkem od 1. srpna 2009 do elektronického rejstříku chráněných označení původu (CHOP) a chráněných zeměpisných označení (CHZO) týkajících se vín jako CHOP PDO-IT-A0795 (dále jen „CHOP ‚Salaparuta‘ “).

36 Dne 8. února 2016 podala společnost Duca di Salaparuta k Tribunale di Milano (soud v Miláně, Itálie) žalobu, kterou se mimo jiné domáhala neúčinnosti nebo neplatnosti CHOP „Salaparuta“, jakož i DOC „Salaparuta“ z důvodu, že tyto názvy jsou klamavé a každopádně porušují ochrannou známku Salaparuta zapsanou pro víno a obsahující slovo totožné s uvedenými názvy, jakož i ostatní ochranné známky, jejichž vlastníkem je tato společnost, jež obsahují totéž slovo a jsou podle ní proslulé.

37 Rozsudkem ze dne 16. února 2021 uvedený soud tuto žalobu zamítl z důvodu, že kolize mezi chráněným názvem „Salaparuta“ a starší ochrannou známkou s týmž jménem musí být vyřešena na základě pravidla přednosti chráněného názvu před touto ochrannou známkou, aniž je dotčena možnost vlastníka uvedené ochranné známky dále užívat uvedenou známku za určitých podmínek.

38 Společnost Duca di Salaparuta podala proti uvedenému rozsudku odvolání ke Corte d’appello di Milano (odvolací soud v Miláně, Itálie), který rozsudkem ze dne 5. května 2023 rozsudek vydaný v prvním stupni potvrdil. Odvolací soud měl v podstatě za to, že názvům vín chráněným na základě ustanovení nařízení č. 1493/1999 byla automaticky přiznána ochrana prostřednictvím uznání CHOP na unijní úrovni. Uvedený soud dospěl k závěru, že kolize mezi DOC „Salaparuta“ a starší ochrannou známkou obsahující slovo totožné s tímto názvem musí být vyřešena na základě nařízení č. 1493/1999, zvláště jeho přílohy VII části F bodu 2 písm. b) ve znění platném ke dni uznání tohoto chráněného názvu vín na vnitrostátní úrovni. Tato příloha totiž stanovila kritérium přednosti chráněného názvu před touto ochrannou známkou, aniž je tím dotčena možnost vlastníka takové ochranné známky uvedenou ochrannou známku za určitých podmínek dále užívat.

39 Společnost Duca di Salaparuta podala proti uvedenému rozsudku kasační opravný prostředek ke Corte suprema di cassazione (Nejvyšší kasační soud, Itálie), který je předkládajícím soudem, a v podstatě tvrdí, že nařízení č. 1493/1999 takové kolize neupravuje.

40 Společnost Duca di Salaparuta v tomto ohledu tvrdí, že na rozdíl od toho, co uvedl odvolací soud, CHOP „Salaparuta“ svým zveřejněním nahradilo DOC téhož názvu. S ohledem na datum účinnosti zápisu CHOP „Salaparuta“ v rejstříku E-Bacchus, k němuž došlo dne 1. srpna 2009, je podle ní třeba použít čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008 nebo článek 118k nařízení č. 1234/2007 anebo čl. 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013. Tato ustanovení přitom podle uvedené společnosti vylučují ochranu názvu, pokud by s ohledem na pověst starší ochranné známky a její proslulost mohli být spotřebitelé uvedeni v omyl ohledně identity dotčeného vína. Navíc uvedená společnost tvrdí, že s ohledem na podmínky stanovené v příloze VII části F bodě 2 druhém pododstavci nařízení č. 1493/1999 by jí bylo bráněno užívat ochrannou známku Salaparuta, jejímž je vlastníkem, i kdyby se použil režim koexistence stanovený tímto ustanovením.

41 Předkládající soud zaprvé uvádí, že je třeba určit režim ochrany použitelný na situaci, která se vyznačuje existencí kolize jednak mezi proslulými ochrannými známkami, jež byly zapsány během roku 1989, a jednak názvem vín chráněným na vnitrostátní úrovni v roce 2006, jenž obsahuje slovo totožné se slovem obsaženým v těchto ochranných známkách, s následným zveřejněním a zápisem tohoto názvu na úrovni Unie během roku 2009.

42 V tomto ohledu si předkládající soud klade otázku, zda je třeba mít za to, že si DOC „Salaparuta“ zachovává účinky, a tudíž se použijí ustanovení přílohy VII části F bodu 2 druhého pododstavce nařízení č. 1493/1999, nebo zda je naopak třeba mít za to, že tato vnitrostátní ochrana byla nahrazena uznáním CHOP „Salaparuta“ na úrovni Unie, takže je třeba použít ustanovení čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008 nebo odpovídající ustanovení obsažená v článku 118k nařízení č. 1234/2007 nebo v čl. 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013, jež se týkají důvodů zamítnutí ochrany názvu v případě, že by vzhledem k pověsti a proslulosti starší ochranné známky mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity dotčeného vína.

43 Zadruhé se předkládající soud pro případ, že by se nařízení č. 1493/1999 použilo, v podstatě táže, zda je režim ochrany stanovený tímto nařízením úplný v tom smyslu, že se vztahuje na všechny možné případy koexistence různých označení, včetně zejména chráněných názvů vín, nebo zda kolize mezi proslulou ochrannou známkou vín a chráněným názvem, který byl přiznán později a obsahuje slovo totožné s touto ochrannou známkou, může být vyřešena na základě obecné zásady, podle níž rozlišovací označení nesmí být klamavá.

44 Za těchto podmínek se Corte suprema di cassazione (Nejvyšší kasační soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Vztahuje se na zápisy CHOP nebo CHZO v odvětví vína ohledně názvů, které existovaly před vstupem v platnost nařízení č. 1234/2007, následně nahrazeného nařízením č. 1308/2013, jako je zejména [CHOP ‚Salaparuta‘] ze dne 8. srpna 2009, pokud jde o důvod zamítnutí, který je založen na starší ochranné známce, která vzhledem ke své pověsti a proslulosti může vést k tomu, že dotčené CHOP nebo CHZO by bylo klamavé (‚ochrana [by mohla] uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity daného vína‘), čl. 43 [odst. 2] nařízení [č. 479/2008], resp. [článek] 118k nařízení č. 1234/2007 (později čl. 101 [odst. 2] nařízení č. [1308]/2013), který vylučuje ochranu CHOP nebo CHZO v případě, že daný název může uvést spotřebitele v omyl ‚vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti‘, anebo uvedené pravidlo nelze použít na názvy, které již požívaly vnitrostátní ochrany před zápisem

podle unijního práva, a to na základě zásady právní jistoty (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. prosince 2010, Bavaria, C-120/08, EU:C:2010:798), podle níž se skutkový stav, není-li výslovně stanoveno jinak, zpravidla posuzuje podle právních předpisů platných v době, kdy tento stav nastal, s následným použitím dřívější právní úpravy uvedené v nařízení č. [1493/1999] a řešením kolize mezi názvem původu a starší ochrannou známkou na základě ustanovení této právní úpravy stanovené v [části F bodě 2] písm. b) přílohy VII posledně uvedeného nařízení?

2) Je-li odpověď na první předběžnou otázku v tom smyslu, že na skutkový stav, o který se jedná v projednávané věci, je nezbytné použít nařízení č. 1493/1999, […] vyčerpává právní úprava stanovená v příloze [VII části F] nařízení č. 1493/1999, jejímž cílem je upravit kolizi vyplývající z ochranné známky zapsané pro víno nebo hroznový mošt, která je shodná s chráněnými názvy původu nebo [CHZO] daného vína, všechny případy koexistence různých označení a chráněností názvů vín, anebo mohou nastat i jiné případy neplatnosti nebo nechráněnosti pozdějších CHOP nebo CHZO, pokud by zeměpisné označení mohlo uvést veřejnost v omyl ohledně skutečné identity vína vzhledem k proslulosti starší ochranné známky, a to na základě obecné zásady, podle níž rozlišovací označení nemohou být klamavá?“

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

45 Podáními došlými kanceláři Soudního dvora ve dnech 14. a 28. dubna 2025 společnost Duca di Salaparuta navrhuje, aby bylo na základě článku 83 jednacího řádu Soudního dvora nařízeno znovuotevření ústní části řízení.

46 Na podporu svého návrhu v podstatě tvrdí, že generální advokát ve svém stanovisku vycházel z nesprávných skutkových a právních okolností, aby odpověděl na položené otázky, a tudíž předložil argumenty, které nebyly mezi účastníky řízení projednány. Společnost Duca di Salaparuta dále tvrdí, že neuskutečnění jednání před Soudním dvorem, přestože je navrhla, porušuje její právo na veřejné jednání zakotvené v článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950.

47 Podle článku 83 jednacího řádu může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán.

48 V tomto ohledu je však třeba uvést, že znění stanoviska generálního advokáta nemůže samo o sobě představovat takovou novou skutečnost, neboť jinak by účastníci řízení měli možnost na toto stanovisko odpovědět prostřednictvím uplatnění takové skutečnosti. Stanovisko generálního advokáta přitom nemůže být účastníky řízení projednáno. Soudní dvůr měl již tedy příležitost zdůraznit, že podle článku 252 SFEU je úkolem generálního advokáta předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast, aby mu byl nápomocen při plnění jeho poslání, kterým je zajišťovat dodržování práva při výkladu a provádění Smluv. Podle čl. 20 čtvrtého pododstavce tohoto statutu a čl. 82 odst. 3 jednacího řádu končí ústní část řízení stanoviskem generálního advokáta. Vzhledem k tomu, že stanovisko stojí mimo diskuzi mezi účastníky řízení, otevírá fázi porady Soudního dvora. Nejedná se tedy o stanovisko určené pro soudce nebo účastníky řízení,

které by pocházelo od instituce mimo Soudní dvůr, ale o individuální, odůvodněné a veřejně vyjádřené stanovisko člena samotného orgánu (rozsudek ze dne 8. května 2025, Beevers Kaas, C-581/23, EU:C:2025:323, bod 29 a citovaná judikatura).

49 V projednávané věci Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta konstatuje, že skutečnosti předložené společností Duca di Salaparuta neodhalují žádnou novou skutečnost, která by mohla mít rozhodující vliv na rozhodnutí, které má vydat v projednávané věci, a že v této věci nemusí být rozhodováno na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými stranami uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán. Společnost Duca di Salaparuta totiž ve skutečnosti kritizuje opodstatněnost některých částí stanoviska generálního advokáta, což nemůže řádně odůvodnit její návrh na znovuotevření ústní části řízení. Soudní dvůr má mimoto po ukončení písemné a ústní části řízení k dispozici všechny nezbytné skutečnosti, takže věc je dostatečně objasněna k tomu, aby rozhodl.

50 Dále je třeba připomenout, že čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ani článek 47 Listiny základních práv Evropské unie neukládají absolutní povinnost konat veřejné jednání a nevyžadují nezbytně konat jednání ve všech řízeních. Tak je tomu zejména tehdy, když věc nevyvolává skutkové nebo právní otázky, které nelze náležitě vyřešit na základě spisu a písemných vyjádření účastníků řízení. V článku 76 odst. 2 jednacího řádu je konkrétně stanoveno, že Soudní dvůr může rozhodnout, že se jednání konat nebude, má-li za to, že spisy účastníka řízení nebo vyjádření předložené v průběhu písemné části řízení jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2021, Euro Box Promotion a další, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 a C-840/19, EU:C:2021:1034, body 123 a 124, jakož i citovaná judikatura).

51 S ohledem na výše uvedené není namístě vyhovět návrhu na znovuotevření ústní části řízení.

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

52 Italská vláda zpochybňuje pravomoc vnitrostátních soudů rozhodovat ve sporu, který se týká platnosti unijního aktu, a tvrdí, že v rozsahu, v němž společnost Duca di Salaparuta usiluje o zrušení nebo neúčinnost zápisu CHOP „Salaparuta“, který je unijním aktem, přísluší podle článku 263 SFEU pravomoc zrušit takový zápis unijním soudům.

53 Tato vláda mimoto tvrdí, že DOC „Salaparuta“ nebyl nikdy před vnitrostátními soudy zpochybněn, ač byla společnost Duca di Salaparuta informována o vnitrostátním uznávacím řízení a byla vyzvána, aby v tomto kontextu předložila připomínky.

54 Z toho vyplývá, že cílem těchto tvrzení je v podstatě zpochybnit přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

55 V tomto ohledu je třeba uvést, že zveřejnění seznamu chráněných názvů vín v *Úředním věstníku Evropských společenství* na základě čl. 54 odst. 4 a 5 nařízení č. 1493/1999 stejně jako zápis do elektronického rejstříku CHOP a CHZO týkajících se vín na základě čl. 51 odst. 1 nařízení č. 479/2008 nelze s ohledem na automatickou povahu ochrany chráněných názvů vín považovat za akty vyvolávající právní účinky, a tudíž za napadnutelné akty ve smyslu článku 263 SFEU.

56 Soudní dvůr totiž v podstatě rozhodl, že v souladu s čl. 54 odst. 5 nařízení č. 1493/1999 nelze mít v případě zápisu do elektronického rejstříku CHOP a CHZO týkajících se vín provedeného Komisí ve vztahu k názvům vín chráněným členskými státy jako označení původu do dne 1. srpna 2009 za to, že uvedený zápis vyvolává závazné právní účinky, jimiž se vyznačují napadnutelné akty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Maďarsko v. Komise, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 63).

57 Společnosti Duca di Salaparuta tedy nelze vytýkat, že proti CHOP „Salaparuta“ nepodala žalobu přímo k unijnímu soudu.

58 Mimoto, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 41 svého stanoviska, řízení o předběžné otázce spočívá v dialogu mezi soudy, jehož zahájení zcela závisí na tom, jak vnitrostátní soud posoudí relevanci a nezbytnost uvedené předběžné otázky (rozsudky ze dne 12. února 2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, bod 42 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 16. července 2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, bod 59 a citovaná judikatura). I když je pravda, že pouze Soudní dvůr může rozhodnout o neplatnosti aktu unijních orgánů, nic to nemění na tom, že předkládající soud se v projednávané věci v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu omezuje na to, že žádá Soudní dvůr, aby vymezil unijní právní rámec použitelný na potenciální kolizi mezi chráněným názvem vín a starší proslulou ochrannou známkou zapsanou pro víno, která obsahuje slovo totožné s tímto názvem.

59 Dále přísluší předkládajícímu soudu, a nikoli Soudnímu dvoru, aby posoudil, jaký dopad na spor v původním řízení by mohla mít okolnost, že společnost Duca di Salaparuta případně nezpochybnila DOC „Salaparuta“ k datu jeho uznání. V každém případě absence takového zpochybnění nemůže bránit předkládajícímu soudu v tom, aby se v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu obrátil na Soudní dvůr za účelem určení unijního právního rámce použitelného na takovou kolizi, jako je kolize uvedená v předchozím bodě tohoto rozsudku.

60 Z výše uvedeného vyplývá, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K předběžným otázkám

61 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být článek 51 nařízení č. 479/2008, článek 118s nařízení č. 1234/2007 a článek 107 nařízení č. 1308/2013 vykládány v tom smyslu, že čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008, článek 118k nařízení č. 1234/2007 a čl. 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 se použijí na kolizi mezi názvem vín chráněným v souladu s článkem 54 nařízení č. 1493/1999 a staršími proslulými ochrannými známkami zapsanými pro vína, které obsahují slova totožná s tímto názvem, nebo zda musí být tato kolize vyřešena pouze na základě přílohy VII části F bodu 2 druhého pododstavce posledně uvedeného nařízení.

62 Na úvod je třeba poznamenat, že nařízení č. 1493/1999 definovalo v čl. 54 odst. 1 jakostní vína s. o. jako vína, která odpovídají ustanovením hlavy VI tohoto nařízení a právním předpisům Společenství a vnitrostátním předpisům přijatým v tomto ohledu.

63 Článek 54 odst. 4 a 5 uvedeného nařízení stanovil pro jakostní vína s. o., která byla uznána vnitrostátním právem, ochranu na základě unijního práva. Konkrétně bylo v čl. 54 odst. 4 téhož nařízení stanoveno, že členské státy sdělí Komisi seznam jimi uznaných jakostních vín s. o.

s uvedením odkazu na vnitrostátní předpisy pro produkci a přípravu každého z těchto jakostních vín s. o. Podle odstavce 5 tohoto článku 54 Komise zveřejňovala tento seznam v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství*.

64 V projednávané věci spadá DOC „Salaparuta“ do kategorie jakostních vín s. o. na základě čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1493/1999. Mimoto jak vyplývá ze spisu předloženého Soudnímu dvoru, seznam těchto vín byl oznámen Komisi a zveřejněn podle čl. 54 odst. 5 tohoto nařízení dne 8. srpna 2009 v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství* jako CHOP „Salaparuta“ (Úř. věst. 2009, C 187, s. 1).

65 Podle čl. 52 odst. 1 nařízení č. 1493/1999 se název oblasti přidělený jakostnímu vínu s. o. nesmí použít pro označování vinařských produktů, které nepocházejí z této oblasti nebo jimž nebylo přiděleno toto jméno podle příslušných vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství. Totéž pravidlo se uplatní i v případě, že některý stát přiřadil jakostnímu vínu s. o. zejména název obce. Toto ustanovení stanovilo pravidlo, jehož cílem je chránit zeměpisná označení před použitím výrazů, která by je obsahovaly v rámci jakéhokoli jiného označení.

66 Pokud jde o případnou kolizi mezi takovým chráněným názvem a starší proslulou ochrannou známkou obsahující slova totožná s tímto názvem, nařízení č. 1493/1999 v příloze VII části F bodě 2 druhém pododstavci stanovilo, že taková kolize může být vyřešena na základě režimu koexistence tohoto názvu s touto ochrannou známkou.

67 Z tohoto ustanovení zvláště vyplývalo, že vlastník proslulé zapsané ochranné známky pro víno nebo hroznový mošt, která obsahuje slova totožná s označením stanovené pěstitelské oblasti, může tuto ochrannou známku nadále užívat, pokud odpovídá totožnosti původního vlastníka nebo osoby, která jí dala název, za podmínky, že se zápis uvedené ochranné známky uskutečnil nejméně 25 let před úředním uznáním daného zeměpisného označení producentským členským státem podle příslušných předpisů Společenství týkajících se jakostních vín s. o. a že ochranná známka byla skutečně nepřetržitě používána. Mimoto bylo v příloze VII části F bodě 2 třetím pododstavci nařízení č. 1493/1999 upřesněno, že tyto ochranné známky nemohou být namítány proti užití názvů zeměpisných jednotek použitých zejména k označení jakostního vína s. o.

68 Z toho vyplývá, že příloha VII část F bod 2 druhý a třetí pododstavec nařízení č. 1493/1999 zakotvovala přednost chráněného názvu vín před staršími proslulými ochrannými známkami obsahujícími slova totožná s tímto názvem, přičemž při dodržení podmínek, které toto ustanovení stanovilo, bylo povoleno takové ochranné známky dále užívat.

69 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci, jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí, byl DOC „Salaparuta“ uznán dne 8. února 2006, tedy podle nařízení č. 1493/1999, a tento chráněný název vín odpovídal jakostním vínům s. o. ve smyslu čl. 54 odst. 1 tohoto nařízení, musí být kolize mezi takovým názvem a staršími proslulými ochrannými známkami zapsanými pro vína, které obsahují slova totožná s tímto názvem, řešena na základě ustanovení uvedeného nařízení, a zvláště na základě jeho přílohy VII části F bodu 2. Takový závěr je ostatně potvrzen výslovným odkazem na čl. 54 odst. 4 a 5 téhož nařízení při oznámení a zveřejnění DOC „Salaparuta“ v *Úředním věstníku Evropských společenství*, jak je uvedeno v bodě 64 tohoto rozsudku.

70 Společnost Duca di Salaparuta se nicméně před vnitrostátními soudy, jakož i ve vyjádření předloženém Soudnímu dvoru dovolávala použití čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008 nebo článku 118k nařízení č. 1234/2007 anebo čl. 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013. Má totiž za to, že

na kolizi dotčenou ve věci v původním řízení se použijí nová pravidla, neboť nový zápis CHOP „Salaparuta“ byl zveřejněn dne 8. srpna 2009. Za těchto podmínek se předkládající soud táže Soudního dvora na dopad těchto ustanovení na vyřešení takové kolize.

71 V tomto ohledu je třeba bez dalšího uvést, že třemi ustanoveními uvedenými v předchozím bodě tohoto rozsudku unijní normotvůrce stanovil, že žádný název nesmí být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud by s ohledem na pověst a proslulost ochranné známky mohla taková ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity dotčeného vína.

72 Ostatně je třeba konstatovat, jak bylo uvedeno v bodě 5 odůvodnění nařízení č. 479/2008, že unijní režim pro odvětví vína byl prostřednictvím tohoto nařízení zásadně změněn tak, aby bylo dosaženo cílů souvisejících zejména s jakostí vín. Tímto nařízením, jež se použilo ode dne 1. srpna 2009, bylo změněno a zrušeno nařízení č. 1493/1999.

73 I když je pravda, že tento nový režim ochrany názvů podrobuje každou žádost o ochranu názvu vína důkladnému přezkumu, který se provádí ve dvou etapách, a sice na vnitrostátní úrovni a poté na úrovni Unie, přičemž Komise má skutečnou rozhodovací pravomoc, která jí umožňuje buď udělit, nebo zamítnout ochranu označení původu nebo zeměpisného označení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Maďarsko v. Komise, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 74), tak tomu naopak není v případě názvů vín, které jsou již chráněny podle článku 54 nařízení č. 1493/1999.

74 V souladu s posledně uvedeným ustanovením totiž členské státy odevzdaly Komisi seznam jimi uznaných jakostních vín s. o. s uvedením odkazu na vnitrostátní předpisy pro produkci a přípravu každého z těchto jakostních vín s. o. V souladu s čl. 54 odst. 5 tohoto nařízení Komise následně tento seznam pouze zveřejnila v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství*, aniž prováděla jakýkoli další přezkum.

75 Podle přechodného režimu stanoveného v čl. 51 odst. 1 nařízení č. 479/2008 byly názvy vín chráněné podle článku 54 nařízení č. 1493/1999 „automaticky“ chráněny podle nařízení č. 479/2008. Tento článek 51 mimoto upřesnil, že Komise zapíše tyto názvy do veřejně přístupného elektronického rejstříku CHOP a CHZO týkajících se vín.

76 Jak totiž bylo vyjádřeno v bodě 36 odůvodnění nařízení č. 479/2008, účelem přechodného režimu stanoveného v čl. 51 odst. 1 tohoto nařízení bylo, že nový postup přezkumu by se z důvodů právní jistoty neměl vztahovat na stávající unijní označení původu a zeměpisná označení a měl by omezit rušení těchto označení původu a zeměpisných označení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Maďarsko v. Komise, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 57).

77 Stejná automatická ochrana byla zaručena na základě článku 118s nařízení č. 1234/2007, jehož cílem je z důvodů právní jistoty zachovat ochranu názvů vín chráněných před 1. srpnem 2009 vnitrostátním právem, a tudíž na unijní úrovni podle článku 54 nařízení č. 1493/1999 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Maďarsko v. Komise, C-31/13 P, EU:C:2014:70, body 56 a 58).

78 Tentýž automatický režim ochrany názvů vín chráněných v souladu s článkem 54 nařízení č. 1493/1999 byl znovu potvrzen normotvůrcem v článku 107 nařízení č. 1308/2013, kterým bylo zrušeno nařízení č. 1234/2007, aniž bylo dotčeno použití některých jeho ustanovení od 1. ledna 2014.

79 V projednávané věci z toho vyplývá, že s ohledem na automatickou povahu režimu ochrany stanoveného nařízeními č. 479/2008, č. 1234/2007 a č. 1308/2013 musí být takový název, jako je CHOP „Salaparuta“, oznámený a zveřejněný v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství* s výslovným odkazem na čl. 54 odst. 4 a 5 nařízení č. 1493/1999, považován za rozšíření názvu vín chráněného na vnitrostátní úrovni, a nikoli za výsledek nového zápisu.

80 Takový výklad je ostatně podpořen, jak tvrdila Komise ve svém vyjádření, vývojem v pravidlech, která upravovala ochranu názvů vín. Unijní právní předpisy, které stanoví systém uznávání a ochrany zeměpisných označení v odvětví vína, totiž byly přijímány v postupných etapách. Komise správně zdůrazňuje, že nařízení č. 1493/1999 obsahovalo základní pravidla, jež nejsou podrobná a nebyla v souladu se systémem zeměpisných označení, který již byl v platnosti v potravinářském odvětví, neboť tato pravidla byla součástí přechodné etapy mezi ochranou poskytovanou členskými státy a ochranou poskytovanou na unijní úrovni.

81 Mimoto je třeba uvést, že zrušení ochrany přiznané názvu vína, které bylo stanoveno v článku 50 nařízení č. 479/2008 a v ustanoveních odpovídajících tomuto článku v nařízeních č. 1234/2007 a č. 1308/2013, nebylo v zásadě možné, pokud jde o názvy vín chráněné v souladu s článkem 54 nařízení č. 1493/1999.

82 Podle čl. 51 odst. 4 prvního pododstavce nařízení č. 479/2008 stejně jako podle rovnocenných ustanovení čl. 118s odst. 4 prvního pododstavce nařízení č. 1234/2007 a čl. 107 odst. 3 prvního pododstavce nařízení č. 1308/2013 se totiž taková možnost zrušení ochrany na takové názvy nevztahovala.

83 Článek 51 odst. 4 druhý pododstavec nařízení č. 479/2008 stejně jako odpovídající ustanovení v nařízeních č. 1234/2007 a č. 1308/2013 však zavedl výjimku z tohoto pravidla v tom smyslu, že do 31. prosince 2014 mohlo být z podnětu Komise rozhodnuto o zrušení ochrany přiznané chráněným názvům vín uvedeným v čl. 51 odst. 1 nařízení č. 479/2008, kdyby nesplňovaly podmínky stanovené v článku 34 tohoto nařízení. Unijní normotvůrce tak omezil možnosti zrušení chráněných názvů, na které se vztahuje přechodný režim stanovený nařízením č. 479/2008, na výslovně stanovené případy.

84 Vzhledem k tomu, že tento přechodný režim zakotvuje automatické rozšíření ochrany chráněných názvů vín podle článku 54 nařízení č. 1493/1999 a mimoto výslovně upravuje případy zrušení těchto názvů, je třeba mít za to, že se čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008, ani článek 118k nařízení č. 1234/2007, ani čl. 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 nepoužijí na takovou kolizi, jako je kolize, jež nastala ve věci v původním řízení.

85 Článek 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008, článek 118k nařízení č. 1234/2007 a čl. 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 se totiž použijí na žádosti o ochranu předložené podle nového režimu, který byl zaveden nařízením č. 479/2008 a je zmíněn v bodě 73 tohoto rozsudku, a nikoli na chráněné názvy vín uznané podle režimu nařízení č. 1493/1999. Jak vyplývá ze samotného nadpisu článků, v nichž jsou tato ustanovení obsažena, a sice „Důvody zamítnutí ochrany“ nebo „Dodatečné důvody pro zamítnutí ochrany“, uvedená ustanovení stanoví pouze případ zamítnutí zápisu nového názvu z důvodu kolize se starší proslulou ochrannou známkou, a nikoli zrušení názvu, který již byl zapsán na základě čl. 54 odst. 4 a 5 nařízení č. 1493/1999.

86 Kromě toho ze samotného znění přílohy VII části F bodu 2 druhého pododstavce posledně uvedeného nařízení vyplývá, že se toto ustanovení vztahuje na případ, kdy proslulá ochranná známka zapsaná pro víno nebo hroznový mošt obsahuje totožná slova s názvem označení,

přičemž za určitých podmínek stanoví zásadu koexistence této ochranné známky s tímto názvem. Unijní normotvůrce měl tudíž v okamžiku přijetí nařízení č. 1493/1999 nutně za to, že takový název může být zapsán i přes existenci starší proslulé ochranné známky.

87 Navíc, i když pro zemědělské produkty a potraviny bylo v čl. 14 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 1992, L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4), které se nepoužije na vinařské produkty, stanoveno, že označení původu nebo zeměpisné označení se nezapíší, pokud s ohledem na dobrou pověst a proslulost ochranné známky a dobu, po kterou byla užívána, by zápis mohl uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečnou totožnost produktu, je třeba uvést, že unijní normotvůrce se vědomě rozhodl neopakovat obdobné ustanovení v nařízení č. 1493/1999.

88 Proto kolize mezi názvem vín chráněným na vnitrostátní úrovni, ochranou následně automaticky rozšířenou na úrovni Unie, a staršími proslulými ochrannými známkami zapsanými pro vína, které obsahují slova totožná s tímto názvem, musí být vyřešena na základě ustanovení přílohy VII části F bodu 2 nařízení č. 1493/1999, přičemž unijní normotvůrce zamýšlel upřednostnit takový název před uvedenými ochrannými známkami, i když stanovil režim koexistence názvu s ochrannými známkami.

89 Je ještě nutno dodat, že je třeba mít za to, že v tomto ohledu nejsou relevantní ani ustanovení článku 22 Dohody TRIPS, článku 10 bis Pařížské úmluvy a článku 3 bis Madridské dohody, kterých se dovolává společnost Duca di Salaparuta a jež jsou zmíněna v předkládacím rozhodnutí, která se týkají údajné neúplnosti ochrany zavedené nařízením č. 1493/1999.

90 Na základě čl. 22 odst. 1 dohody TRIPS jsou „zeměpisnými označeními“ označení, která určují zboží jako zboží, pocházející z území člena WTO, nebo oblasti, nebo místa tohoto území, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat v podstatě jeho zeměpisnému původu.

91 Soudní dvůr přitom již judikoval, že ustanovení této dohody postrádají vzhledem k její povaze a systematice přímý účinek. Tato ustanovení tedy nemají ani takovou povahu, aby jednotlivcům zakládala práva, kterých by se mohli dovolávat přímo před soudem na základě unijního práva (rozsudek ze dne 27. února 2024, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, bod 63 a citovaná judikatura).

92 Pokud jde o článek 10 bis Pařížské úmluvy, který zakazuje mimo jiné jakékoli činy, které by mohly způsobit záměnu s výrobky soutěžitele, je třeba mít za to, že pravidla stanovená v tomto článku mají stejné účinky jako pravidla Dohody TRIPS. V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že pravidla stanovená v některých článcích této úmluvy jsou začleněna do Dohody TRIPS, která byla uzavřena Unií (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2024, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, bod 80 a citovaná judikatura). Konkrétně tato dohoda v čl. 2 odst. 1 stanoví, že členové WTO, včetně Unie, se budou řídit články 1 až 12 a 19 Pařížské úmluvy, pokud jde o části II až IV uvedené dohody, které zahrnují články 9 až 62 této dohody.

93 Pokud jde o Madridskou dohodu, z jejího článku 3 bis vyplývá, že země, na které se tato dohoda vztahuje, se zavazují, že zakáží používat při prodeji, vystavování nebo nabízení výrobků všechny údaje, které mají charakter publicity a mohly by uvést veřejnost v omyl o původu výrobků.

Vzhledem k tomu, že toto ustanovení je v podstatě srovnatelné s článkem 22 Dohody TRIPS, je třeba mít rovněž za to, že nemá přímý účinek, a nemůže tudíž zakládat jednotlivcům práva, jichž by se mohli dovolávat přímo před soudem na základě unijního práva.

94 Tato ustanovení mezinárodního práva každopádně nemohou vyvrátit závěr týkající se úplnosti režimu stanoveného v příloze VII části F bodě 2 druhém pododstavci nařízení č. 1493/1999.

95 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na předběžné otázky odpovědět tak, že článek 51 nařízení č. 479/2008, článek 118s nařízení č. 1234/2007 a článek 107 nařízení č. 1308/2013 musí být vykládány v tom smyslu, že čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008, článek 118k nařízení č. 1234/2007 a čl. 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 se nepoužijí na kolizi mezi názvem vín chráněným v souladu s článkem 54 nařízení č. 1493/1999 a staršími proslulými ochrannými známkami zapsanými pro vína, které obsahují slova totožná s tímto názvem, přičemž taková kolize musí být vyřešena pouze na základě přílohy VII části F bodu 2 druhého pododstavce posledně uvedeného nařízení.

K nákladům řízení

96 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 51 nařízení Rady (ES) č. 479/2008 ze dne 29. dubna 2008 o společné organizaci trhu s vínem, o změně nařízení (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 3/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999, článek 118s nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů), ve znění nařízení Rady (ES) č. 491/2009 ze dne 25. května 2009, a článek 107 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007,

musí být vykládány v tom smyslu, že

čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008, článek 118k nařízení č. 1234/2007 ve znění nařízení č. 491/2009 a čl. 101 odst. 2 nařízení čl. 1308/2013 se nepoužijí na kolizi mezi názvem vín, chráněným v souladu s článkem 54 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem a staršími proslulými ochrannými známkami zapsanými pro vína, které obsahují slova totožná s tímto názvem, přičemž taková kolize musí být vyřešena pouze na základě přílohy VII části F bodu 2 druhého pododstavce posledně uvedeného nařízení.

Podpisy